

КАУНЬ

С ЛЮБЕЗНОТО СЪДЕЙСТВИЕ НА ОБЩИНА ХАСКОВО

ГОДИНА 2011 (ДВАНАЙСТА) БРОЙ 1 (15) ДАТА ПО ПАНАИРЯ ЦЕНА 50 ст. ИЗЛИЗА КОГАТ МОЖИ

Николай Павлов

БАЩА КАУНЬ 2011

Роден на 22.09.1950г. в Хасково. По политически причини до три годишна възраст живее с родителите си в близкото село Конуш, където тогавашната власт насъсква срещу него бясно куче, което го ухапва, кучето умира от смях, а Николай след дванайсет години става писател - хуморист и сатирик. Поради липса на достатъчно достойни обекти за неговата сатира в тогавашната социалистическа действителност и поради изобилието на хубави момичета,

той скоро прописва любовна лирика. Живее и учи в Кърджали, после във Велико Търново, докато най-сетне се установява в София. Издава стихосбирката „Врати“ когато вече е баща на две момчета – през далечната 1982 г. После следват книгата с хумористични стихове „През иглено ухо“, романът „Зъл или мъртъв“, пиесата „Фатален шанс“ и последната му, засега, книга с разкази от 2007 г. – „Синеокото куче“. Може би това е своеобразен акт на отмъщение към онова куче, което го ухапва в началото. Съветът на Николай Павлов е: не се обръщайте често назад, защото винаги ще видите нещо, което ви преследва. Вие какво бихте го посъветвали?

Бележка на редактора Янко Митев. В момента Николай Павлов – всъщност Никола Павлов Колев по кръщелно свидетелство и по акт за раждане, – е заместник-председател на Комисия за регулиране на съобщения, София, улица „Гурко“ б, така че, ако имате оплаквания от мобилните оператори – тормозете го, за да ги тормози и той! Това поне го може...

ОДА ЗА ПЪРЖОЛАТА

Пържолата, печена пържолата,
аз любя те,
дори и гола-
без гарнитура от картофи
да шестваш ти из моите
строфи!

Пържолата, печена пържолата,
обичам те, дори на стола
аз да седя,

а ти – отсреща
да чакаш розова, гореща!

Пържолите, печени пържолите,
обичам ви с бутилка вино!
Понеже давам ми пържолите,
обичам те и теб, Родино!

ОДА ЗА ХАПЧЕТО

Седнахме с едно апанче
снощи яко в механата,
па дай, дай, дай –
приказка без край!
А на сутринта
сякаш лудо апаратче
във главата блъска с чук!
Аз, обаче, имам хапче!
Гледам, моето апанче
също пие хапче!
Опа, викам си,
апанче,
кво излиза –
значи тук
две апанчета
пият хапчета?
Кво да правиш –
махмурлук...

Николай Павлов

Южна индустриална зона, тел.: 038/664002; 661128

Хубавият лъб иска хубаво брашно!

Правим го!

Мелница „Димитър Пилев“
PILEV & PILEV
БРАТА ПИЛЕВИ ООД
СЕЛО КОНУШ ТЕЛ. 03717/364

НАЗРАВЕ ОТ ФИРМА МИКРА

МИКРА-АЯ ООД

марков алкохол, бира, безалкохолни напитки

дистрибутор на Coca-Cola

гр. Хасково
ул. „Пловдивска“ 55
тел.: 038/662435

escom

КАБЕЛНА ТЕЛЕВИЗИЯ ИНТЕРНЕТ ТЕЛЕФОН

НЕОХИМ АД

ДИМИТРОВГРАД

Българският лидер!

МАКС ФРЕШ И С

Безплатна доставка!

гр. Хасково
бул. „Съединение“ 66
моб.тел.: 0887 26 21 32, 0878 22 81 88

Himmash

REPUBLIC OF BULGARIA

ПИМ

Диана
Ханджиева

ШОФЬОР

Делбо и Тенбо не бяха се виждали отдавна.
 - Ооо, Тянбо, де одиш? Ни съм та видявал
 отдавна, ва.
 - А'м де ода? Раб'тя.
 - Ми к'во работиш?
 - Шафьор съм, на ТИР.
 - Брей, гулям ч'вяк, гулям камьон!... А'м
 пътищата как са, бива ли ги?
 - А, екстра са, ва. Га са кача на магис-
 тралата до Чирпан, пусна си радиото да
 ми чурулика, потпра волана с шкимбето
 си и чааак пудир Пазарджик са събуждам.

БЛАГОСЛОВИЯ

Отива младият Борко на гости при баба
 си в Северна България. Старицата не го е
 виждала отдавна и не може да му се на-
 радва:
 - На баба 'убавецо! Къ' си ми пораснал,
 къф си ми благ! - Щипва го по бузата -
 Че те изедем! Дропчето че ти изедем!...
 - Сакън, бабо нидей! Молим ти се! Че се
 отровиш ... - На себе си прошепва - Да
 знааш що пиенье е минало през нъего ...
 - Дако, баба, дако!* - недочула, го благо-
 славя старата жена.

* нека баба, нека

КАУНЕ СЪ ПРУДАВАТ

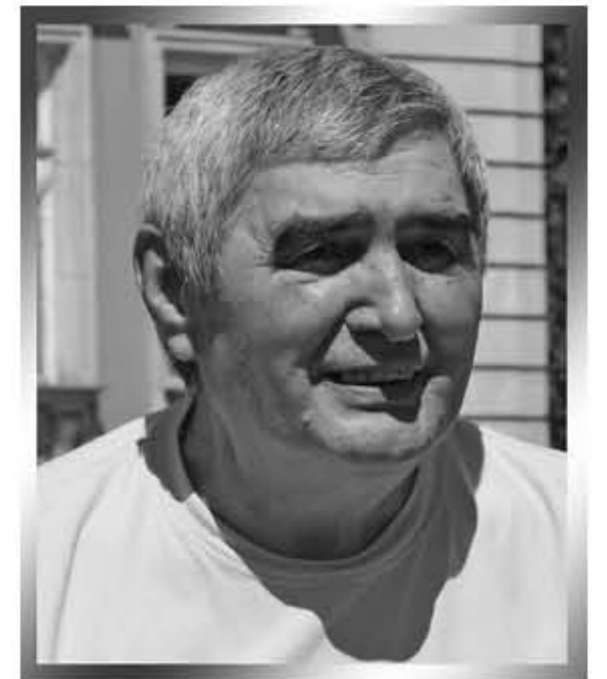
НАША МИКА

Стана рану Колтучкина Мика.
 Тури капа,забоде си киткъ.
 Углява съ, час съ въртя, сука
 Замъенъ кът курчушменска фиткъ.
 Чи утиде на пъзаря Микъ,
 Каунет пудреди в ридица,
 Етакета със цината утпреш тури,
 Ухиль съ и пудпъчи цици.
 Рукъ, рука-шърденя истина
 Дърпъ по-надолу дикултету.
 Ъмъ койту гъ пугледни гъ пудмина,
 Хич ни си и утори пуртмунету.
 Мико,Мико, нимой съ припява
 И дебела снага нимои кърши.
 Каунет цял куп зъ устанат,
 Ку беше млада-щяха да съ свършът.

- Възго пручетъх ъннъ статия фъф вестник "Личител".Писва чи ъку
 пииш секи день, си жив ълкухулист.
 - Хубау чи я пия сяка вечер та ни съм.

Мика се оплаква на Теню.
 -Теню, умръзнамъ веке, цял день перъ, готвя, гладя, чистя, бришь-
 същу съм станала на Пипеляшкъ ф къщи.Никъде ни си мъ завел.
 -Ъм га са женехме нълъ ти казах чи земиш ли мъ,за живеиш кът ф
 прикъзкъ.

- Санъдо, знаиш ли комъ съ случъ кът идех в Хакуу ноо день.
 - Разпрай, разпрай...
 - Седясь кът редовен чвяк на сидалката,ама съм си устаил училата
 на празнута мясту ду мене.Флизъ ъннъ жена, ъмъ дибела,дибела
 кът бюлцъта нъ Латунинкостове.Лъопна съ отгоре хни.Икам: -
 Скърши ги! Пък тя сги извадь утзатъ им ика:
 - Ивох,извинявай, седнъла съм връз училатафъ.
 Пък я хи икам:
 - Няма нишу те са видяль млог по срашни рапти...

ПТИЧИ КАСТИНГ

Назначиха Петльо жури
 на конкурса
 "Шанс за всички"
 с поръчение да тури
 ред сред сексапилни
 птички.

Журито постъпи мъжки!
 И сега е с птичи въшки.

ЕГНЕЩУ МЕРАКЛИЙСКАТА

1 бутчи или 5 джуляня.
 Бая пресен сугань с перата. Кълицън
 кът за фитки.
 1 лъ'ица черен пуперь,
 1 капица парлив пуперь, Пулин чеша
 шарлань, Уда на фкус, Соль - ай тъй
 колкут за цвят. Къръцис'ъ са и са
 ръга ф хурната. Печетье дукът е
 готоу. Ку искът' вриз, сваръте си
 башка. Я ницъ!

Йежте го под ъсмъта на фералък.
 Яката въри с бири. Ъм сва е.
 Назраве!

Говорят си двама хасковлии:

- Как си, наборе?
- Кат фтасала карпузка съм (като зряла диня).
- ???
- Коремчету расте, пък дръж-ката съхни.

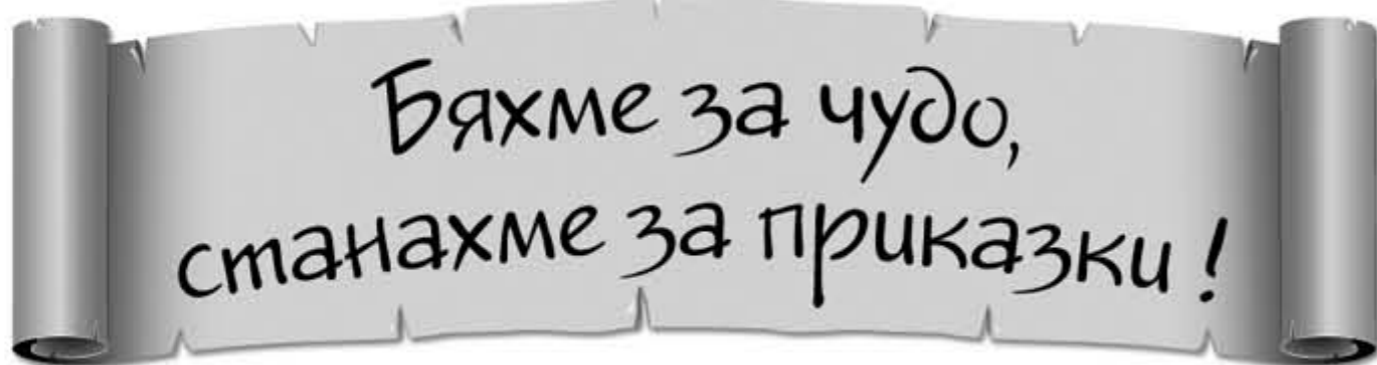
P.S. Да съ чите меку и нидейти да читети, ку нямате навърше-нь 18 гудинь пуне !

Из Хасковско-български разговорник

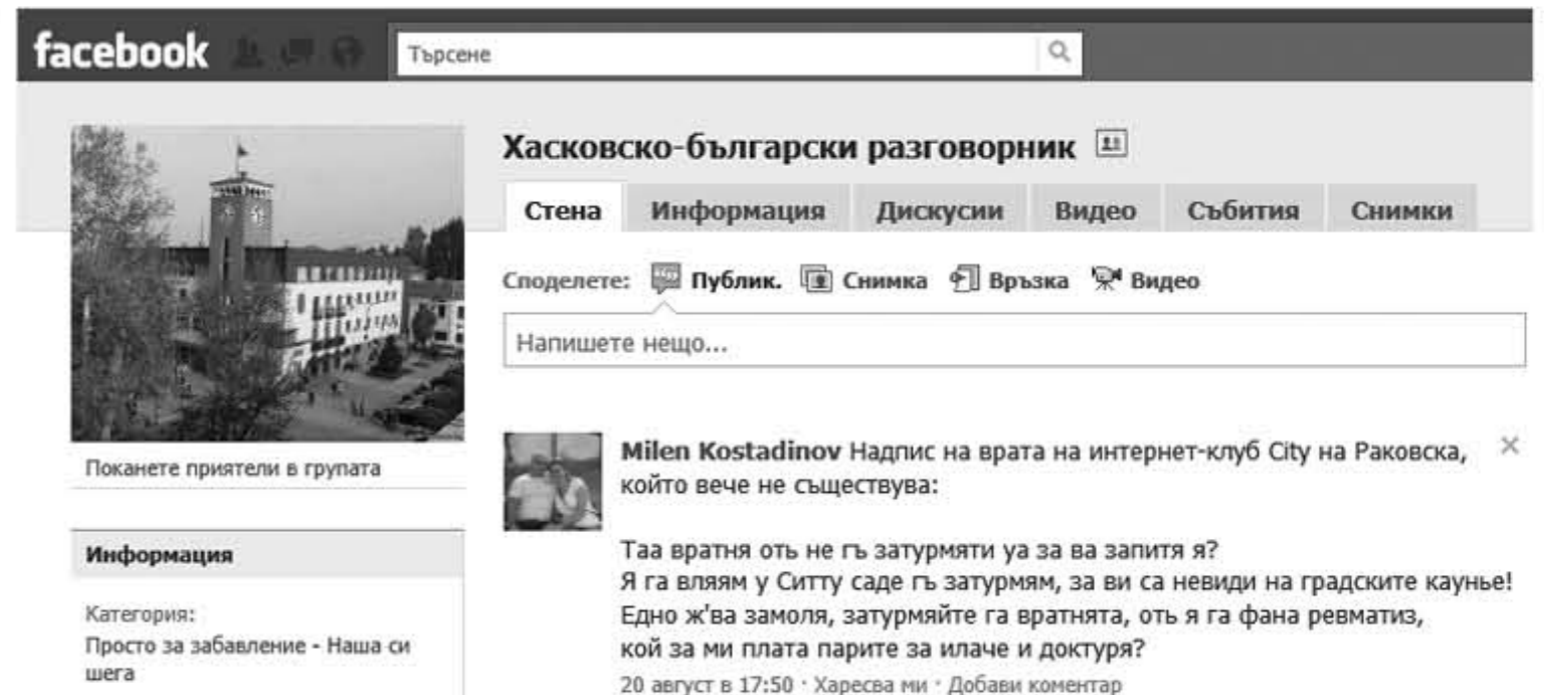

В един студен януарски ден, както си порках биричката и се шляех из нета, попаднах на един интересен сайт (dreal.net) логото му е "Всичко за един лев". Там има доста смешни статии за различните градове в България. Като попаднах на статията за Хасково, направо паднах от смях, препрочитах я сигурно няколко пъти и всеки път се смях яко. Мина така известно време и в един облачен мартенски ден, май беше събота, аз пак си порках биричка, ама бях попрекалил. По едно

време в пияната ми тиква се зароди идеята да дам повече популярност на тая смешна статия във "Всичко за един лев". Речено-сторено. Отворих набързо нова група във фейсбука, маркирах цялото съдържание във "Всичко за един лев", копи, пейст и айде, Хасковско-българския разговорник се появи на бял свят. Може би трябваше някъде в инфото да отбележа, че не съм го измислил всичко това аз, демек направо си изплагиатствах всичко. Но от друга страна, нямам материални интереси от това, следователно не може да се нарече плагиатстване.

На другия ден се събудих с адски бирен махмурлук, предполагам сте изпитвали какво мъчение е. Пих едно кафе, включих компа, логнах се във фейса и гледам - никой не е влязъл в групата, хем бях поканил един-два съученика от Михануту. Почнах да съжалявам че направих тази група, викам си "Пфу да се таковам в пияната тиква, за пореден път се излагам като кифладжия заради тия бири". На косъм бях да изтрия групата, ама все пак се реших да не го правя. Времето си минаваше, пролетта пукна, после и лятото дойде, плаж, море, бири, картопки... знаете как е край Бургас и мУретУ. Почти бях забравил за Разговорника, докато един ден случайно в търсачката попаднах на групата и какво да видя - имаше над 500 участници. Направо не вярвах на очите си. Оказа се, че в оня мартенски ден с многото бири, бирите са ме вдъхновили за нещо яко. Към момента в групата има над 6000 участника, още малко като гледам цяло Хасково ще влезе в нея. Интересното е, че има и хора

от други градове, например няколко приятели, дето са кореняци бургазлии. Между другото, аз вече над 11 години не живея в Хасково, но все още се случва бургазлии, които не ме познават добре, да ме питат "Откъде си?". Явно не съм загубил напълно хасковския си акцент. Дори веднъж един мой клиент - ямболия, както си говорихме с него по телефона, без да ме е виждал, директно ме пита: "Ти да не си от Хасково, бе?". Питах го как е познал, а той каза че от 20 години е женен за хасковлийка и е наясно с хасковския, и че му направило впечатление, че вместо "такава" казвам "такъ", вместо "как?" казвам "кък?" и т.н. Явно винаги ще си говоря така. А откак живея извън Хасково, много "нехасковлии" са се смяли много на това:

Таа вратня отъ не гъ затурмяти уа за ва запитя я?
 Я га вляям у Ситту саде гъ затурмям, за ви са невиди на градските каунье!
 Едно ж'ва замоля, затурмяйте га вратнята, отъ я га фана ревматиз, кой за ми плата парите за илаче и доктура?
 Това уж е надпис на вратата на един интернет-клуб (Сити) на Раковска, в бившиата Валентина, дето не съществува вече.

МИЛЕН КОСТАДИНОВ

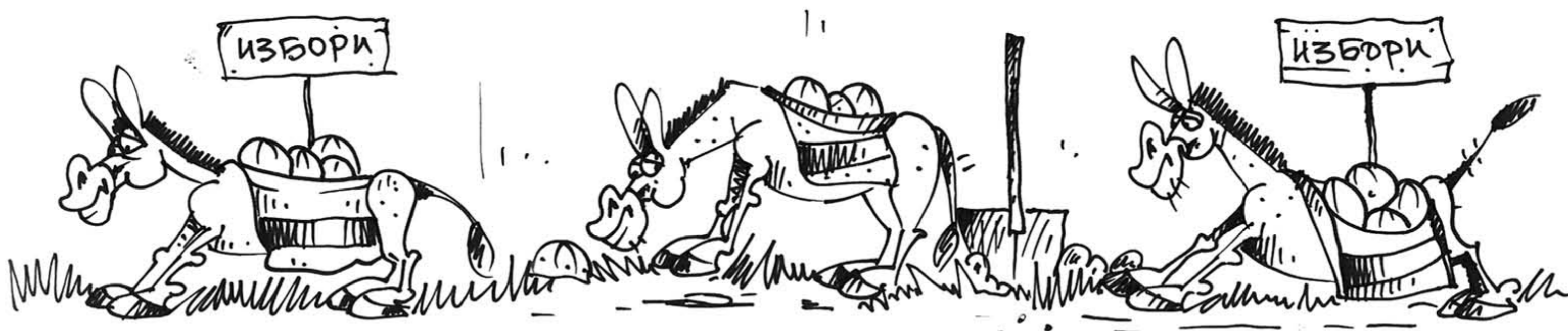

Над 6000 почитатели са се изчеперчили на тази стена във фейсбука и си праскат хасковски лафове с целия кеф които се леи от душата им. Един Каунь преселил се при Гларусите в Бургас го е създал. Ако искате да видите още много такива нашенски историй вече сме ви дали интифа къде да ги търсите. В „Кауня“ ви срещаме с него.

Някой са гладни, а други най-често все още не.
 Как да стана човек, като съм все сред хората?!
 Умря на работното място, не му остана време от работа да живее.
 Като се замисля сериозно, идва ми да полудея.
 В тоя луд свят най-добре е да си ненормален.

ЙОВАН АРСИЧ
 с. БОБОТА, СЪРБИЯ

СТАСЯВАНЕТО НА НАШИЯ ДЯДО

Това се случи някъде около Димитровден. Дядо ни изненада точно преди вечеря. Хлъцна, хвана се за гърдите и автоматически го отхвърчиха до болницата. Там го пое наш Доброслав, доктора. Обясни ми, че всичко е в божите ръце и щом Бог е решил да си го вземе, то медицината...

Още по пътя за къщи задействах нещата. Купен беше шаран, заколихме теле, уведомихме роднините и всичко останало, както си му е реда и обичая.

На сутринта обаче нещата се объркаха. Доброслав пристигна с тъжна вест. Дядо е добре и ще го бъде. Сложили му някакво механично сърце или нещо подобно. Докторът съобщи скръбната вест и си отиде.

Зимата не беше преполовила и Дядо изрева – слабините! Легна, изглежда бърбреците го боляха. Заприщждаха съседите, къщата пълна по всяко време, не можем да смогнем кафета да правим. Него гледат, нас одумват: оставя им човека такава имане.. А те за него... Как не ги е срам... А и от Бога би трябвало...

Пуснахме връзки, настанихме Дядо пак в болницата. Доброслав се опита да ни обясни ситуацията, ама ние не му дадохме шанс. Оставихме в болницата номера на телефона да ни звънат, ако случайно...

След три дни телефонът иззвъня някак какърно. Обади се от болницата и казаха протоколно да идем за Дядо. Щом е протоколно, значи Дядо Бог да го прости. Каквото, такава. Ние веднага разпределихме задачите:

кой ще пече, кой ще прави сърмите, кой ще отиде за ковчега и всичко останало – да не се изложим пред хората. Отиваме в болницата, а там Дядо жив. От жив по-жив. Смея се и разправа, че му присадили железни бърбреци. Има живот вика, медицината е отишла далеко.

Напролет следващата година Дядо се спъна на стълбите пред къщи и ступи лошо левия си крак.

Викаме си: след двата случая, този път Господ ще го прибере. И хайде пак Дядо го прие в болница. Лежа там шест дена, на седмия ето го пак в къщи. Докара го с колата Божан Перкин, едва склонил Дядо да се качи във возилото. Дядо си тръгна пеш от болницата, искал да раздвижи новия си крак. Гледаме Дядо втрещено, питаме го как така бързо се оправя, ала той нищо. Дигнал излекувания крак като американец на масата, пие студена бира, замезва с

прясно сирене и само се хили. Най-накрая изплю камъчето: присадили му механичен крак. Има вече такива, казва, далече отиде медицината.

След това му присадиха механичен бял дроб, механични черва, механична простата...

Мина доста време, ние отдавна вдигнахме ръце и спряхме да очакваме Дядо да отиде на оня свят. И изведнъж – БИН-ГО!

Дядо подбели очите и като подкосен се срути в леглото в пълна несвясост. Какво да правим? Пак в болницата. Там го прегледа някакъв лекар, увърта, такава – онакова е положението. Накратко – дядовото състояние е много тежко и комплицирано. Накрая отсича:

– Утре ще съберем консилиум от специалисти. Ще го прегледаме детайлно и ще видим какво може да се предприеме по въпроса.

На другия ден сутринта консилиумът окупира пространството около Дядо, заприщждаха папките с историята на заболяванията. С едно око поглеждаха към него и тихо си говореха на латински. А Дядо само мига с очи.

Накрая най-главния от лекарите попита Дядо какво го боли.

– Всичко ме боли – простена Дядо, и механичното сърце, и механичния крак, и механичните бърбреци и ...

– Добре, човече, има ли изобщо нещо останало по рождение във Вас? – попита го лекаря.

– Май нямам – пророни Дядо – Това е, което виждате...

Най-главният лекар се спогледа с колегите си, взе съгласието им и от името на всички се обърна към Дядо:

– В този случай Вие вече не сте наш пациент. За вашето лечение е нужен шлосер.

ДРАГИША ПАВЛОВИЧ РАСИНСКИ
 КРУШЕВАЦ, СЪРБИЯ

ПРЕВОД: ЯНКО МИТЕВ

НА СРЕЩА С КВАРТАЛНИЯ

Фризьорке, прическата барни я – да стане по-секси модел, отивам на среща с кварталния, мъжкар бил той, дявол го взел!

Години за него бленувах – в мечти този обра любим с патлак и мустаци рисувах,

но все бе мираж неуловим
Как търсих го – крадоха в мамини,
а брат ми бе стрит от лобут,
но вечно, но вечно го нямаше
и скитах със вид тъжнолуд...
Таванът тарашен осъмваше,
а блокът без външни врати,
във входа ни нещо май гръмна,
отнесе го взривът почти.
Дано рандевото с кварталния
с щастлив днес да бъде обрат,
намразих съседката – хвали се,
говорила с жив депутат.

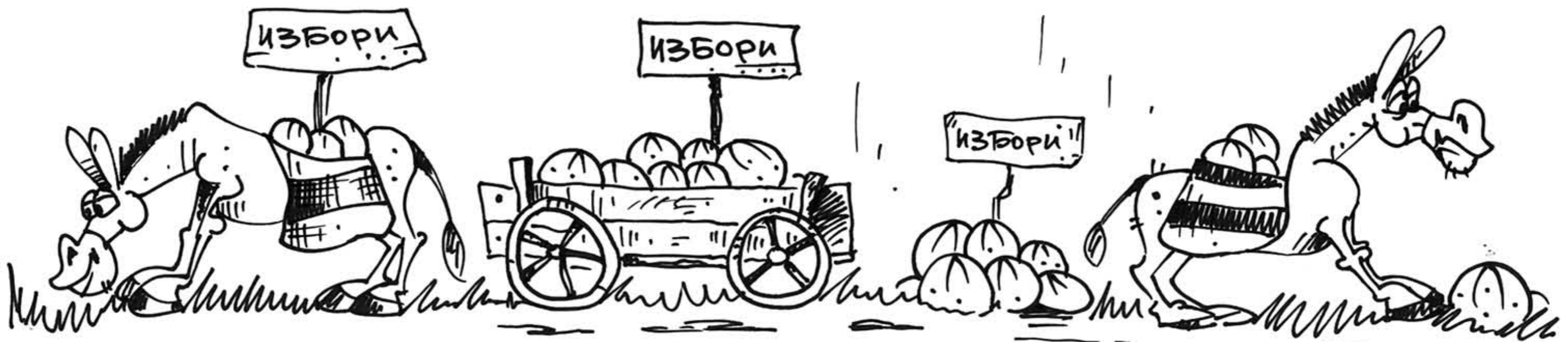
РОСИЦА СТАНЕВА

Салон за красота
"Пена Фешън"

Влизайте спокойно,
с нищо неможете да ни углашите!

Уж съм от старата коза яре,
тък ме доят като крава.

ТРЕТИ БРАТ

Гого Бизона – добре облечен бизнесмен – отпи съсредоточено от уискито, тури по американски образец крака върху ръба на масата и се обърна към бодигарда си:

- Абе, Пънеш, искам да те питам нещо...
- Кажси, шефе! – почтително се наведе бодигардът.
- Пънеш, ти кво мислиш за...

- А, шефе, аз отбегвам да мислим! – енергично вдигна лапи бодигардът.
- Колко пъти се замислим за нещо – или зъб че ме заболи, или корем, или че се млатнем някъде с беемето! Затова отбегвам!
Бизнесменът снизходително се усмихна:
- А аз, пънеш, мисля!
- Е-е-е, шефе, ти си друга бира! Къде че се сравнявам аз с тебе!
Нова добродушна усмивка се плъзна по устните на бизнесмена.
- И знаеш ли, Пънеш, сега за кво съм се замислил?
- Не знам, шефе! – чистосърдечно си призна бодигардът.
- Замислил съм се, Пънеш, какво да направя за културата.
Бодигардът го погледна с невинно-теменужен поглед:
- Е-е-е, шефе, па ти малко ли прави! Кой да е спонсор на „Мис Мокра фланелка“? Ти! Кой да кихне награда за „Мистър Чеп“? И там – ти! Стига им толко!
- Не, Пънеш, не стига! – тежко въздъхна Гого Бизона. – Нещо друго трябва да направя! Нещо за истинската култура! Мисля си – театър ли да купя, филм ли да финансирам...
- Шефе, чудим ти се – от къв зор?! – гнусливо сви устни Пънеша.
- Как от къв зор, бе Пънеш! Как от къв зор! – от гласа на Бизона струеше вдъхновение. – Човек веднъж живее на тая земя! Не може като тебе само уши да реже и офиси да взривява! Нещо духовно трябва да създаде, Пънеш! Нещо възвишено! Нещо, което издига човека!
- Ми щом искаш нещо, дето издига – весело се закиска бодигардът, – купи един асансьор, за кво ти е цел театър?!
- Леле, Пънеш, като ти шибна един между вездите!
- Недей, шефе! Боли! – моментално изтри усмивката си Пънеша.
- Ще боли, я! – скастри го шефът. – Много има да те боли, щом

говориш глупости!
Бодигардът плахо погледна работодателя си. После смутено отстъпи няколко крачки към вратата и рече:
- Шефе, искам да те питам нещо, ама да не е пак глупост, а?
- Опитай, Пънеш, опитай! – благосклонно разреши шефът. – Ще видим.
- Шефе, буквите в азбуката колко са?
Гого Бизона за миг се замисли.
- Трийсет. Защо?
- Ми, шефе, такова... – отстъпи още две крачки Пънеша. – Земи им купи още пет букви, да им станат трийсе и пет!
- На кого, бе?! – ревно бизнесменът.
- Ми на тия от културата! – неочаквано придоби смелост Пънеша.
- Да не им е толко малка азбуката! Даже още десет букви им купи! Кажси им – ей тия букви – от мене!
Гого Бизона втрепчено го изгледа.
- Абе, Пънеш, ти знаеш ли, че не си бил чак толкова прост, бе!
- Нали, шефе! – радостно се изпъчи Пънеша.
- Ама изобицо не си бил толкова прост! Сега слушай: изчезвай оттука и отивай да ми намериш кой професор, кой, който е най-отворен по азбуките! И му казвай – до утре вечер да измисли десет нови букви! Това – първо! Слушаш ли ме, Пънеш?
- Слушам те, шефе! – по войнишки отрапортува Пънеша.
Шефът продължи още по-делово:
- Значи, това – първо! Второ – намирай ми един художник! Да дойде тука и да ме нарисува между ония двамата! Между Кирил и Методий да ме нарисува!
- Между кои, шефе? – не разбра бодигардът.
- Не е твоя работа! Действай!
- Действам, шефе! – пак по войнишки отвърна Пънеша и хукна към вратата.
Гого Бизона щастливо се отпусна във фотьойла. Усмихна се. Поклати едрата си глава. И замечтано произнесе:
- От едната страна – Кирил, от другата – Методий, а в средата – аз! Като трети брат! Ей това вече е принос в културата! Пустият му Пънеш!
После си наля още едно уиски. С много лед.

- Що си без стопанин?
- Стана наркомале и е в затвора.

БЮРО ЗА ИЗГУБЕНИ ВЕЩИ

Държа бюро за разни вещи,
изгубени от вас
и кой каквото да си плещи,
отдавна влязох в час.

Какво ли тук при мене
няма -
от ключ до чушкочек.
В услуга съм, и то голяма,
на малкия човек.

Та, в нощ една, почти
безсънна,
към четири часа
певица някаква ми звънна:

- Изгубих си гласа...

От яд разкапах се веднага,
като горещ асфалт:
- Госпожо - викам й -
предлагам
сопран, фалцет и алт.

И я запитах, мили братя,
с изискан маниер:
- По пощата ли да го пратя
или по куриер?

ДИМИТЪР АТАНАСОВ

БОЛЕСТИ МОРЯТ ЕЛЕКТОРАЛНА ЕДИНИЦА

Дослук си имаме с моя комшия и приятел бай Хасан. Често си пийкаме надвечер биричката. Миналата седмица, освен нас двамината, в махленското кръчме други не се вясваха. Бяхме сами, като изключим сервитьорчето и барманката.

В първите демократични избори за Велико народно събрание, аз средностатистическия гражданин бая ти Хасан, гласувах без да се замисля, за кандидатите на БСП - подхвана моя събеседник. Хаир съм видял от тези хора, рекох си и натиках със зор бюлетината в препълнената урна. Ден преди тържествената сесия на Парламента, обаче, спешно ме приеха в кожния диспансер с диагноза „червен вятър“ - върна се в спомените бай Хасан и от раз пресуши халбата. Уригна се шумно, млясна и продължи. Мазаха ме с разни мехлеми, гъчиха ме с горчиви илачи, хеле - излекуваха ми болестта. Почерних докторите и медсестрите с татлъбаклава. Хвърлих камък - повече тук да не се връщам - и хайде у дома.

На следващите избора - опала! - пуснах синята бюлетина. Ама да си призная - без да се замисля! Идея е това, голяма идея, аратлик, струва си човек да се бори за нея. И не щеш ли - три-четири дни след изборите - хайде в заразното! Приеха ме по спешност. И от каква болест мисли? От синя пъпка! Бая време пазех креватя в отделението, ама окумуш се оказаха докторчетата - вдигнаха ме на крака. Имаше синя пъпка - няма я вече! След време и синята идея си отиде - като пъпката.

Тук бай Хасан си бръкна в устата, посочи с пръст и после рече:
- Падна ми коронката, ей на тоя зъб. Забележи, точно осемстотин дни след като гласувах за царя и НДСВ-ето. На всичкото отгоре преболедувах жълтеница.

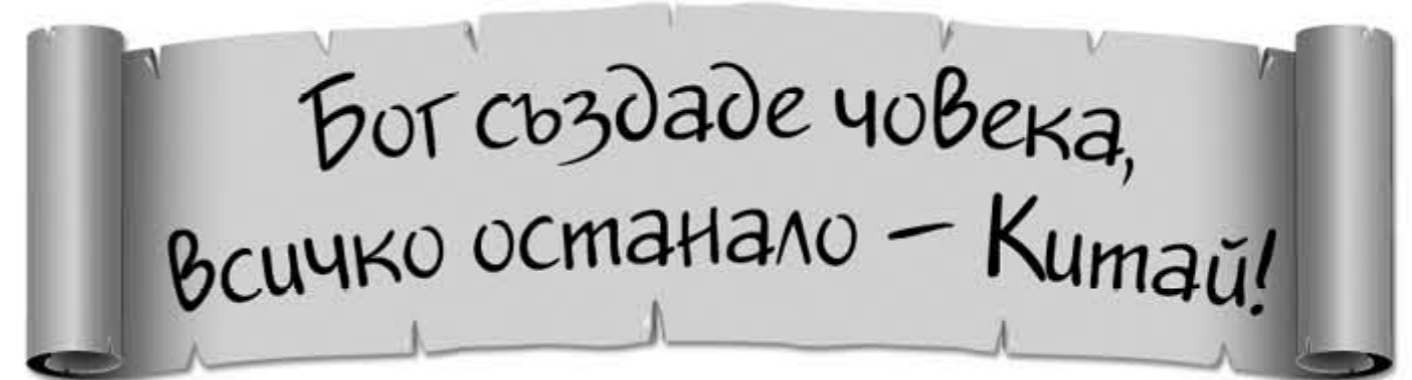
На последните избори не гласувах, булката сама ходи. И оттогава все иска букети от гербери да й подарявам...

Понеже хавата отива към президентски и местни избори, мойши ли ми каза за кои да гласувам есенес?

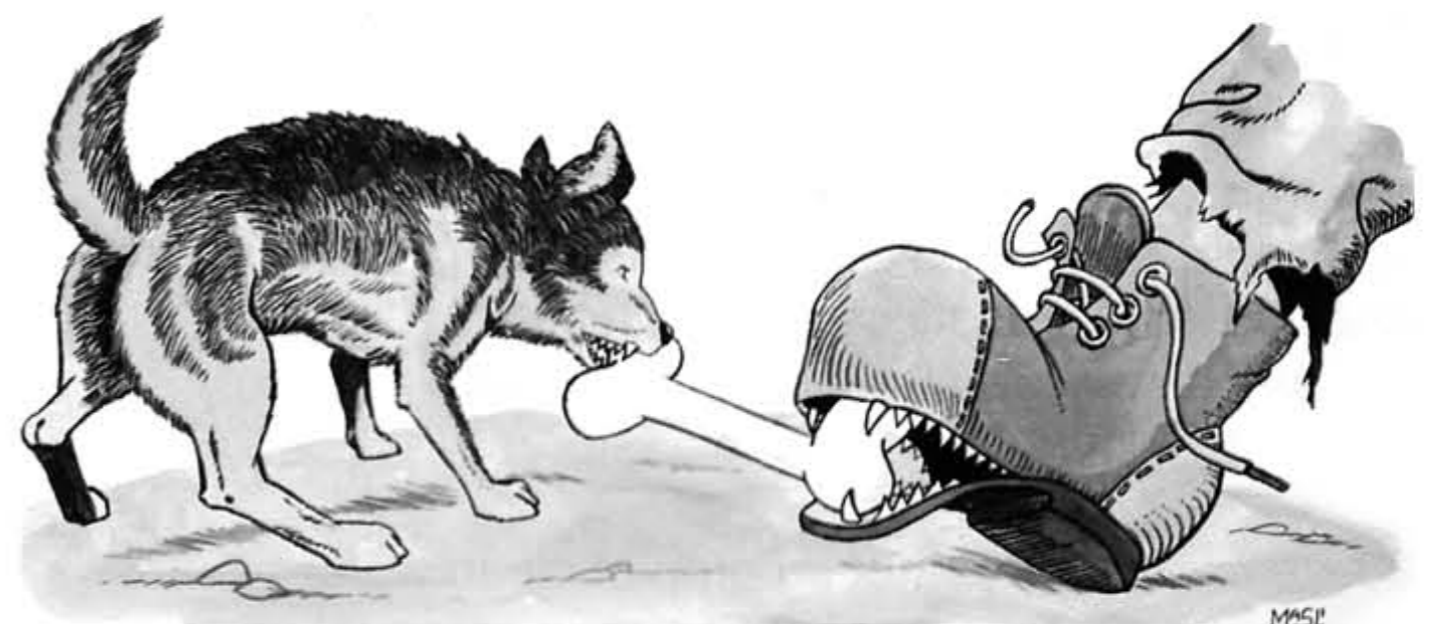
Позамислих се. Той отпи от поредната бира, боцна хрупкави картопки и очаквателно ме фиксира. Ами освен да гласувам за Догановите хора, продумах. Тук съседът ми подскочи:

- Сакън, аратлик, немой! Ха съм пуснал за ДПС-ето, ха ми се влютил майсъла!

ИЛКО ЧАМОВ

- Защо до всеки партиен клуб има кръчма?
- Защото ако изтрезнеем, партиите ще останат без членове ...

НИКОЛА МАСЛОВАРА
СЪРБИЯ

ВЪЗДИШКА

Над какво се блъска сатирикът?
Над какво ли?
Иска да оправи
плетивото, на което викат
земни страсти и човешки нрави.

Цял живот го мъчи като язва
само тая грижа сърцеда:
все за неудобното приказва,
всичко откъм опъкото гледа.

Както всеки син на своето време,
нека го премисли и изстрада...
Никой не напира да отнеме
неговата истинска награда!

Дай му, Боже, да въздъхне леко,
тръгнал на екскурзия в неделя
и почти щастлив –
както Алеко –
да не види кой ще го простреля!

Дружески шарж: А. Германов

ИВАН НИКОЛОВ

ПУНГАШ

Критиката – дай ѝ да се дърли,
да зачеркне, да ни отрече...
Аз пък викам:
Лош ли съм, добър ли,
ха да видим как ще ме отхвърли?
С мечка дренки ял ли си, момче?
Стига, значи, менти срещу мен
ти,
зер в такива кризисни моменти
съм изпадал неведнъж и дважд...
Като свърши всички аргументи,
хвърлям и последния:
– Пунгаш!...
Боже, боже, подсажи ми свише
кой е автор, кой – авторитет...
И тогава някой ще напише:
„Пилю Пеев – непризнат поет!“
Бързам да го поздравя горещо:
– Стига с тая скромност!... Доко-
гаиш?
Абе, ти си бил голямо нещо...
А пък аз те мислех за пунгаш!

Иван Николов

ЗАБРАВЕН ЛИ Е ИВАН НИКОЛОВ ?

Въпросът сега бил „Забравен ли е Иван Николов в Хасково?“. Но той ми изглежда неособено коректен, защото няма как да бъде забравен някой когото малцина са познавали. Да, Поетът беше познат, но колцина са имали привилегията да надникнат отвъд фасадата на общоизвестното, да се срещнат с човека Иван Николов, който не беше дошъл в Хасково

по собствена воля и едва ли е бил особено щастлив с назначението си за главен редактор на алманах „Юг“. Макар и да правеше усилия да не го показва. Самият факт, че не заживя в нашия град, а пътуваше от Пловдив е в подкрепа на моето предположение.

Но той добре е знаел колко сериозна е била съпротивата срещу неговото назначение от страна на отговорните фактори в София. Единствено сдружените усилия на Николай Христовозов и Слав Хр. Караславов, тогава съответно партиен секретар и главен секретар на Съюза на българските писатели, са могли да я преодолеят. И те са успели да го сторят. И в името на бъдещия хасковски алманах, на който са държали, и за да опазят все пак достойнството на поета, и не на последно място заради „спокойствието“ на онези, които са се страхували Иван Николов да не бъде взет на работа в столицата, след като оставането му в Пловдив за местната партийна върхушка вече е било нетърпимо.

Впрочем нещо подобно се случи и в Хасково още в първите години след 1989-та, когато без особен шум и себеизтъкване, за разлика от колегата си Марко Ганчев, да речем, поетът Иван Николов оттегли членството си от БКП. Помня как на няколко пъти той специално пристигаше с колата си от Пловдив за предварително уговорена среща на високо управленско ниво в Хасково и отново трябваше унижен да си заминава, тъй като съответният „фактор“ се оказваше или прекалено зает и отлагаше срещата или оправданието беше, че му се е наложило по спешност да отсъства...

А поетът вече беше преживял всичко това преди години в Пловдив и добре познаваше подмолните ходове на властта, която е „отмъстителна като камила“. Достатъчно е човек да прочете посмъртно публикуваното му „Четово за нискочели“, за да го проумее. Кой да ти чете алманах „Юг“ обаче! След като вече беше направено достатъчно той да бъде дискредитиран и закрит. Включително от неколцина „поети“ и „почитатели“ на Иван Николов. После дойде ред и на интригата около смъртта му, целяща нетолкова да очерни един от близките му приятели, колкото да прикрие злочинствата на истински виновните. Какво ли друго можеше да се очаква в духа на настъпващата хаос и повсеместната мимикрия. Но тогава още радостта от

новото време и пробудените надежди на хората пречеа да се вникне по-ясно в случващото се. Днес пък вече е късно може би. Затова аз няма да се опитвам да отговарям на въпроса, с който започнах, а само ще припомня тези сравнително безобидни текстове на Иван Николов от онова време. С надежда за нови срещи с неговото творчество в Хасково и със съжалението, че сатиричният вестник „Каунь“ и сатирикът Иван Николов, макар и неволно, се разминаха...

Хасково, 01 август 2011 година

ЙОРДАН НАНЧЕВ

Читателски Дневник

- 07.01.1976 Прочетох Уилям Тенеси...
Но по харесвам мене си!
- 02.02.1978 Дори да бъде прост като рачел,
понякога изпитвам странна мисъл:
Защо онуй, което съм написал,
не е това, което бих прочел?
Но все пак се уча... От кого ль?
От Пушкин например. От Гоголь.
- 03.04.1981 Писател съм и аз, а не дърво,
но като рекли всички: Кафка, Кафка...
Прочетох го най-сетне! И какво?
Попуката от него – ей такавка!
- 06.07.1984 Ще го кажа не заради вица:
Извинявай, Афанасий Фет,
хубавата лирика увлица
и връз тебе си разлях кафет'!
- 19.05.1985 Като е имало Байрон и Шели
ние какво:
да мълчим у шише ли?
- 29.03.1983 „Ако някой срещне някой
в цъфналата ръж“...
Бърнс пропуска, че единът
трябва да е мъж!
- 09.10.1988 Други страсти, друг живот и нрави:
Маркес – „Сто години самота“.
Викам си: А ти какво направи?
Сто години – викам -се мота!

Уважаеми читателю,

Този каунь създадох баш бостанджиите Янко Митев
Фиололошки интервенции - Христо Лалев
Резили и карикатури - Борислав Данев
Печат - ЕТ "Селект принт" гр. Хасково

КЮНЦИ
КЮМБЕТА
КЮМПЮТРИ

МИХАИЛ ГИКОВ

Хонорари - посмъртно. Авторите се излагат сами.
Оплаквания - през кауня ми, че отпатък. Похвали -
в парични знаци, може и бутилки, GSM: 0886 /94 55 67
e-mail: haskovskikaun@abv.bg, http://kaun.haskovo.net

Вестникъ не пишели!!!

ПРИЯТЪЛЪ
ресторант

ЗА РЕЗЕРВАЦИИ:
моб.тел.: 0888/500 105

Старият Конак

ЗА РЕЗЕРВАЦИИ:
тел.: 038/588 533
моб.тел.: 0884/39 79 77

Млякото, с което ще порасна

РЕСТОРАНТ
XXX

Вкусотици на МАХ!

гр. Хасково, бул. "България" 41
моб.тел.: 0896 755 671

ЛОТОС
ТРАПЕЗАТА РАЗКАЗВА...

Коч (ОВЕН): По нощно време ще ви се приходи по любов. Тъй като ви е страх от тъмното, най-много да идите до проалепната. Там любовта ще ви дойде сама, отръпки.

Лъв (ЛЪВ): Лъвците ще видят сметката на всичко, дето е от лъв нагоре. Ще изохка и нещо дето не е чак лъв, ама темперамент и липса на свободно време. Лъвовете се отдават на международен качествен любовен туризъм. Да внимават в арабските страни. Очите и опзад.

Авджия (СТРЕЛЕЦ): Бреей, такъв огън гори във вас, че всичките пожарни на Европа да се съберат, бая зор шъ видят, докато го загасят. Ама това ще излезе много скъпо, по-добре си избереете як партньор и си го ктайте, щото в пия крадливи времена ще ви го свият като порпмонте на димипровградския пазар. После може и да ви го върнат, ама много употребен.

Теле (ТЕЛЕЦ): Нещо много си падат по вас. Ама и вие хич не си поплювате. Внимавайте като падате върху някой той да е отдолу, щото сте предразположен къмто любовни конпузии. Паднат ли върху вас, работата върви къмто усложнения от брачен характер.

Мома (ДЕВА): Отнякъде ви дойде голям кураж. Каквото беше, беше. Платоническото изхвърча от вас и побъркахте планетите. Що ли са пазихте полкова време?

Пърч (КОЗИРОГ): А спига бе! То бива, бива, ама чак пък полкоз. Всичко ви е тип-топ и защо сега ще го разваляте. Ама на вас най-ви е лесно, когато ви е зорно. Всичко ще парашписате. Отначайте си въкла, да не ревете после.

Ешове (БЛИЗНАЦИ): Налегнало ви е влечение къмто стари любови. Що? И вие не знаете, ама ха де. Каквото още става, ще бъде употребено докато стигнете до първата любов - дясната ръка, при някой е лявата.

Кантар (ВЕЗНИ): Объркана работа. Каквото и да решите, друго става. Поне ви става на момента. Важно то е, че все доволни оставате. Абе като има любов, що ви е голяма заплата? Пък и нея ако дадъл и разбираелство може да се очаква, докато свърши.

В и К (ВОДОЛЕЙ): Много сте ексцентрични! Ама ви отива и с лудоста си привличате отсрещний пол на общо основание. А в секса сте изобретателни като евреи на световния пазар. Само да могат да ви изтърпят половинките. То пък те като не ви изтърпят, има и чужди с къде, къде по-голямо търпение, поне в началото.

Назланик (РАК): Крайно време е да се уточните. И той, и тя ви харесват, ама и вие харесвате на оня. Запазете всички връзки и ме викнете да ми ги разкажете, щото това си е голяма шоу.

Скрилияца (СКОРПИОН): Врите от енергия и по не само сексуална. И интелектуалната ви е в повече. Поотглеждате се къде коя използвате. Щото с интелектуална в леглото нещата много умекват, а със сексуална в бизнеса офертите се втвърдяват. Ама в тоя живот, дали вие пях, дали те вас, здравословното е да се води редовен полов живот.

Балци (РИБИ): Плувате си в морето на любовта като невинни акули на плаж с разсеяни туристи. Не знам защо, ама внимавайте като срещнете козирог. Сичкото ви акулско изчезва и ставате прилични и кротки като пържени каракуди. Хубаво ви е, особено ляпото.

Универс ГГГГ

Аяк срещи проблема

ХИДРОИЗОЛАЦИИ

GSM:
0888/ 806 915
0888/ 727 508

Капка по капка - забогатяха гадовете...

НВ ГБ

акв форес

печатница
селект
ПРИНТ

Компютърен дизайн Предпечатна подготовка
Офсетов печат Щанцоване
Бигване, летене, съзване, шлене
Подреждане и опаковане

ЗА КОНТАКТИ:
038 66 19 56
www.select-print.com

ОБЩИНА **ХАСКОВО**

ЕТ "МАРЧЕЛ-90"

Хасково, бул. "В. Левски" 2А, тел.: 038/62 41 88; 66 38 64

Husqvarna

6300 Хасково
бул. "Освобождение" 108
тел.: 038/66 55 66

Месени свирни
Росиани ПРОШИАНИ СВИРИ МАЧА!
ОТ КЕНАНА ДО ЯМАЧА

Мелени един път!
тел.: 038/620 360
www.prociani.bg

МЕСОКОМБИНАТ "ТОСКА" - ХАСКОВО
Тел.: 038/66 20 66, факс: 038/66 45 28

СЛЪНЧЕВИ КОЛЕКТОРИ

Е нас съвременно работи за вас !!!

"ЛЕОН-S" ЕООД - Хасково
0898/596 669 E-mail: leon1961@abv.bg

ХИМИЧЕСКО ЧИСТЕНЕ
ОБЩЕСТВЕНА ПЕРАЛНЯ
ЕКО

тел.: 038/660137; 038/663090

Art profil

РЕКЛАМНА АГЕНЦИЯ
РА Артпрофил Хасково ул. Климент ЗА ст.1 ап.1
038/66 10 11; 0895 094 949; 0899 777 210

Билетор **ОРХИДЕЯ**

Хасково, ул. Пролет 12 Б

за резервации:
038/657145
0887 264905
0398 586058